

Nr 474.

Av herr **Alströmer m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 164, angående vattendomstolarnas organisation m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 164 till innevarande års riksdag föreslår Kungl. Maj:t bl. a. att Västerbygdens vattendomstol skall förflyttas till Stockholm.

Som skäl härför anför Kungl. Maj:t bl. a. vad som i sakkunnigas yttrande framhålles, att, därest Västerbygdens vattendomstol skall kvarligga inom sitt domstolsområde, det ej skulle kunna medhinnas för en agrikulturteknisk ingenjör att även vara anställd i en av de i Stockholm förlagda vattendomstolarna.

Möjligen kan ju genom en förflyttning av Västerbygdens vattendomstol till Stockholm en inbesparing göras i detta avseende, men de kostnader, som uppkomma genom domstolens i huvudstaden boende ledamöters resor till sammanträden, vattenrättsingenjörernas resor till och från förrättningar och övriga i samband härmed stående ovillkorliga omkostnader torde, befara vi, icke bliva obetydliga, därest domstolen verkligen skall kunna fullgöra sitt uppdrag inom sitt verksamhetsområde och ej bliva endast ett ämbetsverk bland de andra i huvudstaden. Erfarenheter på andra områden i liknande fall saknas icke.

Det är ett av de sakkunniga ostyrkt påstående att »personliga besök å vattendomstolarnas kanslier relativt sällan förekomma», och det är i varje fall icke något att söka sträva till genom försvårande för allmänheten att kunna besöka dessa domstolskanslier. Vidare måste det tagas under övervägande huruvida de stora extra utgifter, som enskilda medborgare nödgas vidkännas genom resor från dessa bygder till Stockholm för att erhålla de upplysningar, som endast kunna erhållas å vattendomstolens kansli, rättvisligen kunna åläggas dem.

Sakkunnigas förslag, till vilket Kungl. Maj:ts proposition i denna punkt i allt väsentligt ansluter sig, tyckes endast fästa avseende vid att »tågförbindelserna mellan västra Sverige och Stockholm vore synnerligen goda», men icke vid kostnaderna och tidsförlusten, som den enskilde medborgaren måste göra för att komma i tillfälle att studera erforderliga handlingar i mål.

Med säkerhet komma även trots sakkunnigas bestridande »de särskilda förhållanden i hydrografiskt, ekonomiskt och annat avseende, som råda beträffande skilda delar av domstolens verksamhetsområde», att »bliva mera främmande för domstolen, om den förlägges utanför området».

Vi äro övertygade om, att de skäl, som sakkunniga anföra emot domstolens förflyttande till Stockholm, skola visa sig vara anledning nog att icke bifalla denna framställning i Kungl. Maj:ts proposition, nämligen: »att vattendomstolen bleve i mindre mån tillgänglig för allmänheten inom domkretsen, som ock i det avseendet att vattenrättsdomaren och vattenrättsingenjörerna, om de icke längre vore bosatta inom domstolens verksamhetsområde, måhända komme att sakna den intima kontakt med ekonomiska och andra förhållanden inom detsamma, vilken för ett rätt avgörande av vattenmålen är av största betydelse. Sannolikt kommer det också att betecknas såsom i viss mån oegentligt att, samtidigt därmed att frågan om hovrätternas uppdelning på ett större antal med mera spridd förläggning allt mer aktualiserats, de flesta av rikets vattendomstolar förläggas till huvudstaden, och således två av dem utanför sina domsområden.» Dessa omständigheter väga måhända avsevärt mer, än de förmenta fördelar, som kunna vinnas genom domstolens förflyttning till Stockholm.

På grund av det anförda få vi vördsamt hemställa, att riksdagen i anledning av ifrågavarande proposition måtte besluta,

att Västerbygdens vattendomstol skall förläggas till lämplig plats inom sin domkrets och icke förflyttas till Stockholm, samt att utskottet måtte vidtaga de ändringar i den föreslagna staten, som möjligen härav kunna föranledas.

Stockholm den 9 mars 1932.

Thore Alströmer.

Nils Persson

Arthur Gustafson

i Grytterud.

i Kasenberg.

Emil Bengtsson.

Karl Magnusson

Carl Jansson.

i Skövde.

Edvin Leffler.

Otto Johansson.

Birger Petersson.

Lennart Johansson.

Oscar N. Olsson.

Erik Nordkvist.

Albin Eriksson

K. A. Ryberg.

Carl Larson

i Toftered.

i Tönnersa.

Nils Nilsson

A. Danielsson.

And. Lindgren

i Karlstad.

i Dingelvik.